

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 868/2020
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Раденовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Раденовића - адвоката Милана Унковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 27.08.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1116/19 од 03.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Раденовића - адвоката Милана Унковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 27.08.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1116/19 од 03.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 27.08.2019. године окривљени Горан Раденовић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време provedено у притвору од 18.10.2018. године до 02.09.2019. године.

Истом пресудом од окривљеног је одузета супстанца проглашена за опојну дрогу - делови биљке канабис укупне нето масе 15.132,29 грама, која је од њега привремено одузета потврдама од 18.10.2018. године, а која ће се по правноснажности пресуде уништити. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Београду износ од 59.911,54 динара и суду износ од 960,00 динара, те да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1116/19 од 03.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног Горана Раденовића и његовог браниоца - адвоката Леле Игњатовић, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 27.08.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Горана Раденовића - адвокат Милан Унковић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у целини укине пресуде Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 27.08.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1116/19 од 03.12.2019. године и предмет врати на суђење првостепеном суду, као и да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Горана Раденовића у поднетом захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом оптужба прекорачена, јер је суд вршећи у изреци пресуде измену чињеничног описа предметног догађаја датог у оптужном акту јавног тужиоца повредио објективни идентитет између оптужбе и пресуде. По ставу браниоца суд је прекорачио оптужбу јер је у диспозитиву оптужног акта јавног тужиоца као радња дела наведено да је окривљени неовлашћено ради продаје држао укупно 15.132,29 грама делова биљке канабис, па је даље наведено место где је држао опојну дрогу, између осталог и други комби, те на крају диспозитива да је окривљени држао наведену опојну дрогу, док је у изреци првостепене пресуде наведено да је „један део држао у товарном делу иза возачевог седишта, а други део у комбију марке „...“ плаве боје“, без јасног навођења и прецизирања шта је конкретно држао ради даље продаје у једном, а шта у другом комбију.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом није прекорачена оптужба, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног Горана Раденовића. Ово имајући у виду да се правноснажна пресуда односи на исто

лице - окривљеног Горана Раденовића и на кривично дело за које је оптужен - кривично дело неовлашћења производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те имајући при томе у виду да су битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци пресуде, односно да постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела у оптужном акту јавног тужиоца. Дакле, како је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела неовлашћења производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима и то на две потврде о привремено одузетим предметима КУ-264/18 од 18.10.2018. године и два записника о претресању возила КУ-264/18 од 18.10.2018. године, које је суд сходно члану 237. ЗКП требало да издвоји из списка предмета. По ставу браниоца, наведени докази су прибављени на незаконит начин из разлога јер је окривљени наведене потврде о привремено одузетим предметима и записнике о претресању возила потписао у својству грађанина, без присуства браниоца, иако је у тренутку њиховог потписивања морао имати статус осумњиченог, те имати браниоца и бити поучен и упозорен на своја законска права у складу са чланом 294. став 4. у вези члана 8. ЗКП, обзиром да му је истог дана - 18.10.2018. године у 17:30 часова било одређено задржавање решењем МУП-а РС КУ-264/18, ЛС-353/18 и лишен је слободе, а поред тога за предметно кривично дело је предвиђена обавезна одбрана.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер су наведени докази и то две потврде о привремено одузетим предметима МУП-а РС КУ-264/18 од 18.10.2018. године и два записника о претресању возила МУП-а РС КУ-264/18 од 18.10.2018. године прибављени на законит начин у предистражном поступку, а по овлашћењима полиције, при чему је доказна радња претресања возила изршена законито по наредбама дежурног судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП.ПОВ.бр.1233/18 и КПП.ПОВ.бр.1234/18 од 18.10.2018. године. Поред тога, супротно наводима браниоца окривљеног, приликом прибављања ових доказа није поступљено супротно одредбама члана 294. став 4. у вези члана 8. ЗКП, како то неосновано у захтеву за заштиту законитости истиче бранилац окривљеног. Наиме, по члану 294. став 4. ЗКП осумњиченом треба да буду саопштена права предвиђена у члану 69. став 1. ЗКП, а из списка предмета произилази да су окривљеном Горану Раденовићу у конкретном случају саопштена сва права из члана 69. став 1. ЗКП, као и права из члана 68. ЗКП, те да је окривљени потписао да је упознат са свим овим правима (странице 45/2, 46/2 и 47/2 списка предмета КТИ 534/18).

Надаље, приликом доношења решења о задржавању окривљеног МУП-а РС КУ-264/18, ЛС-353/18 од 18.10.2018. године, окривљени је имао браниоца постављеног му

по службеној дужности - адвоката Лелу Игњатовић која је својим потписом потврдила пријем наведеног решења о задржавању окривљеног. Поред тога, приликом вршења доказне радње претресања возила у којима су пронађени предмети, а који су потом потврдама о привремено одузетим предметима одузети од окривљеног, окривљени Горан Раденовић је изјавио да не тражи присуство браниоца, при чему у својој одбрани није оспорио да су критичног дана пронађени и од њега одузети предмети који су наведени у потврдама о привремено одузетим предметима МУП-а РС КУ-264/18 од 18.10.2018. године.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је суд погрешно квалификовао радње окривљеног као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер је у изреци пресуде као радња дела најпре наведено да је окривљени неовлашћено ради продаје држао укупно 15.132,29 грама делова биљке канабис, док је потом у изреци пресуде наведено само да је окривљени држао наведену опојну дрогу, при чему само држање опојне дроге, без њене продаје, представља радњу другог кривичног дела, а не предметног кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани. Наиме, како из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени Горан Раденовић основни облик кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ извршио једном од алтернативно предвиђених радњи извршења овог облика кривичног дела и то тако што је "... неовлашћено ради продаје држао супстанцу проглашену за опојну дрогу - укупно 15.132,29 грама делова биљке канабис која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ у количини већој од 0,3%, која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 49/18 од 27.06.2018. године), појединачних маса 997,60 грама, 999,11 грама, 997,68 грама, 985,43 грама, 998,56 грама, 1023,20 грама, 1041,25 грама, 1007,90 грама, 1017,35 грама, 1016,62 грама, 1017,94 грама, 1004,96 грама, 1028,49 грама, 997,18 грама и 999,04 грама ...“, а у време, месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, то, по налажењу Врховног касационог суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је он у овом кривичном поступку оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Раденовића - адвоката Милана Унковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић